

[Holger K. Nielsen]

at man på grund af den skærpede konkurrence i EF og på grund af den udvikling, der sker i det finansielle system, er nødt til at lave denne lovgivning for dog at holde fast ved realkreditsystemet. Jeg tror desværre, Socialdemokratiet er for naive her. Man kan da godt ændre systemerne, men hvis man kaster barnet ud med badevandet, synes jeg ikke, at der er opnået ret meget.

Spørgsmålet er, om der er andre muligheder end de liberaliseringer, vi ser her. Jeg tror, der har været andre muligheder. Hvis man fra regeringens side havde haft som indfaldsvinkel til denne problemstilling, at vi nu i den skærpede konkurrence skal forsøge at holde fast ved det danske system, så tror jeg, man kunne have fundet en række instrumenter til det, bl.a. fordi det danske system er unikt. Hvis man bygger de rette instrumenter ind i lovgivningen, tror jeg godt, man kunne klare sig eller holde fast i det danske system i forhold til konkurrencen fra udlandet. Men jeg fornemmer, at der i regeringens lovforslag som indfaldsvinkel helt bevidst ligger, at man har sagt, at der vil ske det og det, og så er vi nødt til at liberalisere.

Det er også det, kreditforeningerne selv har sagt, og som Henning Axel Nielsen, der forudser den udvikling, selv har sagt, og dér synes jeg, at regeringen i sit lovforslag har givet for meget efter. Man har sagt: Vi er nødt til at liberalisere for at, siger man, kunne fastholde systemet. Man har åbnet en lille sluse.

Jeg er bange for, at det er en stormflod, der ville bryde igennem, og at det som konsekvens ville få, at det folkelige realkreditsystem, som vi har kendt, ville blive fuldstændig ødelagt.

Det håber jeg, at Socialdemokratiet er klar over. Jeg håber, at de er klar over, at selv om de har de rigtige intentioner, vil de alligevel komme til at stemme for en udvikling, der i sidste ende vil få den konsekvens, at vi får finansielle supermarkeder. Vi får et realkreditsystem, der er bygget på aktieselskaber, der beskæftiger sig med alle andre ting end det, som de historisk har beskæftiget sig med, og som de bør beskæftige sig med, og at vi derfor vil få en ødelæggelse af dette system.

(Kort bemærkning).

Baadsgaard (S):

Til hr. Holger K. Nielsen vil jeg sige, at vi godt vil være med til at ændre for at bevare.

Jeg troede faktisk, at SF, efter at de har indtaget en anden holdning til EF, også var indstillet på at tilpasse forholdene på forskellige områder herhjemme til, at vi er medlem af EF, og at det indre marked giver ændrede vilkår også for realkreditte.

Men SF vil ikke acceptere, at verden har ændret sig, og derfor vil SF prøve at fastholde noget, som vi er enige om er godt, men som kun kan fastholdes, hvis vi også ændrer vilkårene og regelsættet for deres virksomhed.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Hr. Baadsgaard siger, at man vil ændre for at bevare. Jeg er enig med hr. Baadsgaard i, at også på grund af EF vil det være nødvendigt at ændre nogle ting i den danske lovgivning.

Jeg synes, at hr. Baadsgaards strategi i forhold til det indre marked er alt for tilpassende, er alt for passiv.

Fordi vi vil få konkurrence fra EF, siger hr. Baadsgaard, så må vi ligne de andre EF-lande. Jamen kunne man da ikke sige, at vi i Danmark med realkreditsystemet har opbygget et unikt system, hvor det for en gangs skyld er os, der påvirker det øvrige EF? Det tror vi, og derfor er det vores opfattelse, at man i stedet for at åbne sluser skulle forsøge at dæmme op, for i videst muligt omfang at holde fast i det eksisterende system, vi har kendt i Danmark, og som jeg tror vil kunne tilbyde meget også i EF's indre marked.

Det, der sker nu, er, at det danske system kommer til at ligne systemet i de andre EF-lande. Det er jo det der sker, hr. Baadsgaard. Og så siger hr. Baadsgaard, at vi kun derved kan fastholde det danske system. Så siger jeg: Jamen hr. Baadsgaard, så kaster man barnet ud med badevandet, og det mener vi ikke, man skal.

Jeg mener bestemt, at Socialdemokratiet i forhold til de indre konkurrencevilkår på et felt, hvor vi har nogle muligheder, er alt for passiv, alt for tilpassende og bare siger, at fordi EF har det på én måde, så skal vi også have det sådan. Det er dog et område, hvor vi har noget unikt, og hvor vi kan tilbyde noget.

(Kort bemærkning).

Baadsgaard (S):

Ja, den skal også blive kort og forhåbentlig min sidste i denne sag.